

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Tam grandia scelera non tacenda, aut dissimulanda esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

domades, singulis Mercurij & Veneris diebus *Generale Capitulum* (sic enim vocabant) celebrabatur, apud *Puteum de Dame*, ad quem conuentum ipsa infinitis vicibus accesserat, cum alijs plus quàm sexaginta, qui singuli candelam nigram secum adferbant, & de illa hircina inter cornua lucente, accendebant, quam hircus admotam postico posteriore illo subcaudino flatu accenderat. Quo peracto, omnes tripudium orbiculare, obuerso inuicem tergo iunctis manibus auspicabantur.

Hic rogo Lectorem, ne offendatur ijs, quæ vel dicta jam sunt, vel mox dicentur; cum ijs potiùs, in venerandis fidei nostræ mysterijs, vehementer debeat confirmari. Admiranda enim Dei patientia & longanimitas hominibus nusquam euentius demonstratur, quàm in ijs, quæ in summum omnipotentis Numinis despectum diabolus facit, & facere permittitur. Ille, qui jam olim dixit: *Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo*, etiam adhuc hodie tam superbus est, vt affectet diuinitatem, vanitatemque suam Tartaream cælesti opponat veritati. Nemo idcirco, quia is se finit impiè tamquam Deum adorari, verum Deum non esse rectè colligit. Ponit, non tollit, diuinitatem, æmulatio diuinitatis. Neque Christo aliquid præiudicat Antichristus, etsi conaturus sit omnem Christi cultum cultu suo abolere. Quod etiamnum Spiritus ille efficere laborat. Hinc sicut Deum ipsum, ita & omnia alia diuina peruersè imitatur, quæ ludendo, peruertendoque studet eleuare, extinguere, sibi arrogare. Igitur falsa est etiam femina illa, in singulis sagarum conuentibus, *Missæ quoq; simulacrum exhibitum*, quod qui peragebat (quem illa nominauit) casulâ nigrâ, crux cui nulla intexta, vestiebatur: loco sacrificij incruenti, & sacra hostia, eleuabat resegmen, siue orbem ex rapa, tinctum fuligine: & eo eleuante, clamabatur à presentibus, vnanimi voce: *Magister adiuua nos*. Calici, loco vini, aqua infundebatur. Lustralem verò aquam sic conficiebant. Scrobi in terram defossa hircus immingebat: hac vnda, pura scilicet, sacrificij, & aspergillo atro cunctos aspergebat.

Horrent, qui ista audiunt, horreo & ego. Vtinam horrent & illi, qui imitantur! Neque enim in historia narranda possum pergere priùs, quàm aliquid indicem, quod neque à me, neque à magistratu est dissimulandum, multò autem minùs à mortaliu

VI.

Isa. 14. 14

VII.

YYYY 3

taliu

talium villo faciendum. Quòd siqui adeò obstinati sunt, vt perfrictè pergant, & velut lapide tacti canes latent, meritò suspicari esse possunt, de morbo occultiore. Sin aliqui innocentes, & rei grauitatem non perpendentes huc vsque fuerunt, saltem hodie discant, grauissima subesse pericula, vbi multi subesse nulla arbitrantur. Si verò etiam Magistratus hic dormit, saltem ego meam conscientiam exonerabo, & mihi dictum putabo, quod omnibus concionatoribus dicitur: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.* Quæ peccata? Quæ venefici, & sagæ, nocturno tempore, & in occultis conuentibus faciunt, quæque paulatim publicè, in meridiana luce, peraguntur. Non dico illos, qui ea agunt, veneficos esse, absit. Si putarem esse, non dicerem; quia tamen malè agunt, & nesciunt, quàm malè agant, non tacebo; vt desistant, si non magica, sed tamen magicis similia perpetrare, tantumque crimen etiam in specie sua vitare.

Ma. 58 p.

VIII.

Ex historia recensita accepimus, diabolum, vt diuinos honores, ita & diuinos cultus affectare, & per ludibrium, in conuentibus nefandis, inducere sacerdotes, habitu sacerdotali, accendere nigras candelas, Missas habere, in peluim nummos, velut offertorium, accipere; oscula pacis diuidere; loco hostiæ sacræ rapas, loco vini aquam in calice substituere; & pro aqua Iustitiam, locum vsurpare. Ignoscite, obsecro, si dixero similia palàm fieri, inter eos, qui vtiq; profitentur, se esse Dei seruos & amicos, cum tamè carimonias diuinas si non mente, saltè opere irrideant. Ante hac, qui potandi causã volebant conuenire, conuentibus suis nomè imponebant *Visionis*; conuenientibus autem nomen *incendiariorũ*; & *incendiarius*, qui volebat alterum conuenire, compositandi gratia, dicebat: *Ego veniũ, & te vram.* Et sanè ita se se mutuo vsuerunt, vt metallum in crumena liquefceret. Sed ea *Visionis* malum finem habuit. Nam, Ingolstadij, author huius nominis, noctu bene potus ad lumen obdormiscens, diuinã vindictã, vini exustus est, candelã ardente illi in indusium prolapsã, ebriumque ac arctissimè in ipsa mensa sterrentem pertinacissimã flammã comprehendente. Postea cum hoc nomen quoque *Visionis* extinctum est, non extinctæ sunt tamen insanæ comperationes, quibus